

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาทั้ง 12 เขตการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลจะจัดทำเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นการเสนอแผนงานการจัดสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

สำหรับตอนที่ 1 นั้นผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและส่งทางไปรษณีย์ โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียน คือ ผู้อำนวยการ หัวหน้าหมวดภาษาไทย รองหัวหน้าหมวดภาษาไทย ครูที่สอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และศึกษานิเทศก์วิชาภาษาไทยประจำเขตการศึกษา แบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 530 ชุด โดยส่งแยกดังนี้ คือ แบบสอบถามของผู้บริหารโรงเรียน 200 ชุด ได้กลับคืนมา 160 ชุด แบบสอบถามส่งให้ครูภาษาไทย 300 ชุด ได้กลับคืนมา 267 ชุด แบบสอบถามส่งให้ศึกษานิเทศก์ 30 ชุด ได้กลับคืนมา 20 ชุด รวมแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งสิ้น 447 ชุด ผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์มาใช้ เพียง 328 ชุด คิดเป็นร้อยละ 61.89

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 1 โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

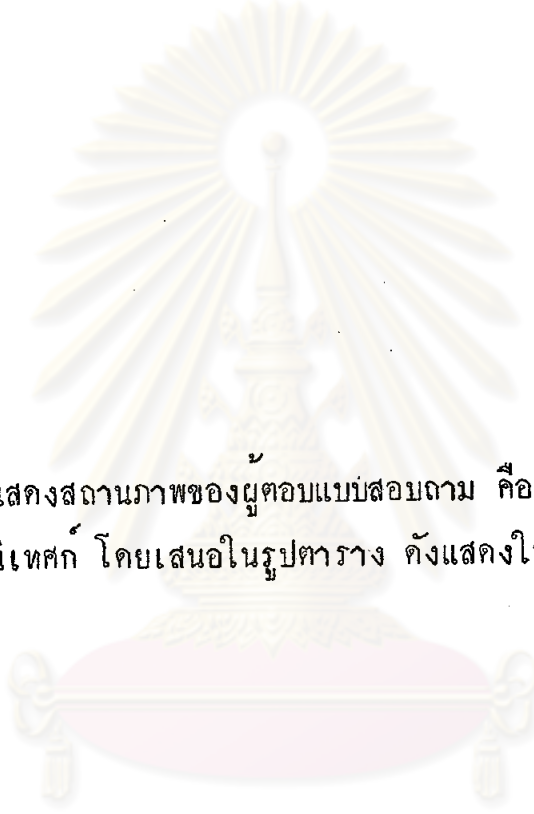
ส่วนที่ 1 เกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์และศึกษานิเทศก์ โดยเสนอในรูปตาราง ดังแสดงในตารางที่ 1, 2, 3

ส่วนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์และ
ศึกษานิเทศก์เกี่ยวกับหลักการสอนซ่อมเสริม จุดมุ่งหมายของการสอนซ่อมเสริม วิธีการ
และกิจกรรมในการสอนซ่อมเสริม การกำหนดระยะเวลาและผู้สอนซ่อมเสริม การวัดและ
การประเมินผลการสอนซ่อมเสริม โดยเสนอในรูปแบบตาราง ดังแสดงในตารางที่ 4, 5, 6,
7,8

ส่วนที่ 3 เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ซึ่งแบ่งออกเป็น ปัญหาใน
การจัดสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย ข้อเสนอแนะในการจัดสอนซ่อมเสริมทักษะภาษา
ไทยและประโยชน์ของการจัดสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 แสดงสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ผู้บริหารโรงเรียน
ครู อาจารย์ และศึกษานิเทศก์ โดยเสนอในรูปตาราง ดังแสดงในตารางที่ 1, 2, 3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 สถานภาพของผู้บริหารโรงเรียน

	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1.	เพศ		
	ชาย	37	34.26
	หญิง	71	65.74
2.	อายุ		
	21-25 ปี	2	1.85
	26-30 ปี	14	12.96
	31-35 ปี	41	37.97
	36-40 ปี	18	16.67
	41-45 ปี	7	6.48
	46-50 ปี	16	14.81
	มากกว่า 50 ปี	10	9.26
3.	วุฒิการศึกษา		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	9	8.33
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	87	80.56
	ปริญญาโท	12	11.11
4.	ตำแหน่งทางการบริหาร		
	ผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่	-	-
	ผู้ช่วยผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ	36	33.33
	หัวหน้าหมวดภาษาไทย	34	31.48
	รองหัวหน้าหมวดภาษาไทย	28	25.93
	ครูฝ่ายวิชาการและฝ่ายวัดผล	10	9.26

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นหญิงร้อยละ 65.74 ผู้บริหารชายมีเพียงร้อยละ 34.26 ผู้บริหารส่วนมากมีอายุระหว่าง 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.97 รองลงมาคืออายุ 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.67 และร้อยละ 14.81 มีอายุ 46-50 ปี ผู้บริหารร้อยละ 12.96 มีอายุ 26-30 ปี และร้อยละ 6.48 มีอายุระหว่าง 41-45 ปี ผู้บริหารที่มีอายุมากกว่า 50 ปีคิดเป็นร้อยละ 9.26 อายุน้อยที่สุดระหว่าง 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.85 ส่วนวุฒิการศึกษาผู้บริหารส่วนใหญ่สำเร็จปริญญาตรีหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 80.56 ปริญญาโทคิดเป็นร้อยละ 11.11 และที่น้อยที่สุดคือต่ำกว่าปริญญาตรีมีร้อยละ 8.33 ผู้บริหารที่เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ มีจำนวนมากที่สุดคือ เป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาเป็นหัวหน้าหมวดภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 31.48 รองหัวหน้าหมวดภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 25.93 และตำแหน่งอื่น ๆ คือครูฝ่ายวิชาการและฝ่ายวัดผล มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.26

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 สถานภาพของครู-อาจารย์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	44	22.0
หญิง	156	78.0
2. อายุ		
21-25 ปี	9	4.5
26-30 ปี	63	31.5
31-35 ปี	91	45.5
36-40 ปี	20	10.0
41-45 ปี	9	4.5
46-50 ปี	5	2.5
มากกว่า 50 ปี	3	1.5
3. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	5.0
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	186	93.0
ปริญญาโท	4	2.0
4. สอนภาษาไทยในระดับชั้น		
ม.4	67	33.5
ม.5	74	37.0
ม.6	59	29.5

จากตารางที่ 2 พบว่าครู-อาจารย์ส่วนใหญ่เป็นหญิงร้อยละ 78.0 ครู-อาจารย์ที่เป็นชายมีเพียงร้อยละ 22 เท่านั้น ครู-อาจารย์ส่วนมากมีอายุระหว่าง 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาคืออายุ 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.5 ครู-อาจารย์คิดเป็นร้อยละ 10.0 มีอายุระหว่าง 36-40 ปี และร้อยละ 4.5 เป็นผู้ที่ มีอายุระหว่าง 21-25 ปี และ 41-45 ปี ครู-อาจารย์ที่มีอายุ 46-50 ปี มีเพียงร้อยละ 2.5 และจำนวนน้อยที่สุดคือครูอาจารย์ที่มีอายุมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.5 ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 93.0 รองลงมา สำเร็จการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 4.5 และน้อยที่สุดคือ ปริญญาโทร้อยละ 2.0

ครู-อาจารย์ที่สอนในระดับชั้น ม.5 มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมา คือระดับชั้น ม.4 คิดเป็นร้อยละ 33.0 และน้อยที่สุดคือครู-อาจารย์ที่สอนใน ชั้น ม.6 คิดเป็นร้อยละ 29.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 สถานภาพของศึกษานิเทศก์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	9	45.0
หญิง	11	55.0
2. อายุ		
21-25 ปี	-	-
26-30 ปี	2	10.0
31-35 ปี	8	40.0
36-40 ปี	1	5.0
41-45 ปี	6	30.0
46-50 ปี	1	5.0
มากกว่า 50 ปี	2	10.0
3. วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	18	90.0
ปริญญาโท	2	10.0
4. จำนวนปีที่ เป็นศึกษานิเทศก์		
1-5 ปี	13	65.0
6-10 ปี	5	25.0
มากกว่า 10 ปี	2	10.0

จากตารางที่ 3 พบว่า เกษษณิเทศก์ส่วนมากเป็นหญิงร้อยละ 55.0 และร้อยละ 45.0 เป็นชาย เกษษณิเทศก์ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา มีอายุระหว่าง 41-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.0 และร้อยละ 10.0 เป็นเกษษณิเทศก์ที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี และอายุมากกว่า 50 ปี ส่วนเกษษณิเทศก์ที่มีจำนวนเท่ากัน คือ ผู้มีอายุระหว่าง 36-40 ปี และ 46-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.0 เกษษณิเทศก์ส่วนมากสำเร็จปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 90.0 และรองลงมาสำเร็จปริญญาโทคิดเป็นร้อยละ 10.0 เกษษณิเทศก์ส่วนใหญ่ทำหน้าที่เกษษณิเทศก์มาแล้ว 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.0 และร้อยละ 25.0 เป็นเกษษณิเทศก์มาแล้ว 6-10 ปี ส่วนเกษษณิเทศก์ที่เป็นมานานมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.0 เท่านั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในสถานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ก. หลักการจัดสอนซ่อมเสริม
- ข. จุดมุ่งหมายของการสอนซ่อมเสริม
- ค. วิธีการและกิจกรรมในการสอนซ่อมเสริม
- ง. การกำหนดระยะเวลาและครูสอนซ่อมเสริม
- จ. การวัดและกำรประเมินผล

คิดคำตอบเป็นคำขวัญเลขคณิต (X) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ได้แสดง
ไว้ในตารางที่ 4,5,6,7,8

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ความนิยมเลขคณิต (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็น
ของผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และครูอาจารย์เกี่ยวกับหลักการสอนซ่อมเสริม

รายการ	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		ศึกษานิเทศก์	
	X	S.D. ความแปร	X	S.D. ความแปร	X	S.D. ความแปร
1. สํารวจขอบปรองของนักเรียน ในคํานการฟัง พุด อาน เขียน เป็นรายบุคคล.....	2.48	.73 นอย	2.2	1.13 นอย	2.3	.57 นอย
2. ศึกษาสาเหตุของปัญหาในคําน ต่าง ๆ ที่ทำให้นักเรียน เรียน ออน.....	2.44	.74 นอย	2.48	.74 นอย	2.45	.69 นอย
3. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระดับ ความสามารถในคํานการฟัง พุด อาน เขียน ของนักเรียน ทุกคน.....	2.34	.71 นอย	2.71	1.2 มาก	2.45	.76 นอย
4. ชี้แจงปัญหา ใหญ่ปกครอง นักเรียนเขาใจเพื่อขอความ ร่วมมือ.....	2.06	.71 นอย	2.18	.64 นอย	2.05	.60 นอย
5. วางแผนแก้ไขขอบปรองรวมกัน กับนักเรียน.....	2.46	.77 นอย	2.77	1.15 มาก	2.35	.59 นอย
6. ให้นักเรียนได้เรียนซ่อมเสริม ตรงตามความบกพรองเฉพาะ อย่าง.....	2.52	.80 นอย	2.76	1.07 มาก	2.50	.69 นอย
7. ให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นการ ลงโทษที่ตองเรียนซ่อมเสริม..	2.79	.74 มาก	2.76	1.07 มาก	2.70	.73 มาก
8. ช่วยให้นักเรียนแก้ปัญหาคนเอง โดยอยางสบายใจ.....	2.70	.73 มาก	3.16	1.23 มาก	2.50	.61 นอย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		ศึกษานิเทศก์	
	\bar{X}	S.D. ความแปร	\bar{X}	S.D. ความแปร	\bar{X}	S.D. ความแปร
9. สอนซ่อมเสริมให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานกับกิจกรรมที่สอดคล้องกับบทเรียน.....	2.47	.72 น้อย	2.58	.72 มาก	2.35	.67 น้อย
10. จัดเวลาสอนซ่อมเสริมให้เหมาะกับนักเรียนแต่ละคน.....	2.27	.80 น้อย	2.22	.81 น้อย	2.45	.76 น้อย
11. จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้แข่งขันกับตนเองมากกว่าแข่งขันกับเพื่อน ๆ	2.51	.77 น้อย	2.43	.75 น้อย	2.50	.83 น้อย
12. จัดสอนซ่อมเสริมทั้งนักเรียนที่เรียนดีและนักเรียนที่เรียนอ่อน.....	2.57	.82 มาก	2.58	.68 มาก	2.95	.76 มาก
13. ให้นักเรียนได้ประเมินผลความก้าวหน้าของตนเองเป็นระยะ ๆ	2.52	.80 น้อย	2.48	.46 น้อย	2.45	.69 น้อย
14. สังเกตนักเรียนอย่างใกล้ชิดตลอดเวลาเพื่อศึกษาขอบกพร่องที่ตองสอนซ่อมเสริม.....	2.50	.79 น้อย	2.59	.71 มาก	2.55	.60 มาก

จากตารางที่ 4 หลักการสอนซ่อมเสริมที่ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ และครูภาษาไทย เห็นด้วยในระดับมาก คือ ไม่ให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นการลงโทษที่ ต้องเรียนซ่อมเสริม จัดสอนซ่อมเสริมทั้งนักเรียนที่เรียนดีและเรียนอ่อน ส่วนความ คึกเห็นที่ผู้บริหารและครูอาจารย์ เห็นด้วยในระดับมาก แต่ศึกษานิเทศก์เห็นด้วยใน ระดับน้อย คือ ช่วยให้นักเรียนแก้ปัญหาของตนเองได้อย่างสบายใจ ส่วนหลักการ สอนซ่อมเสริมที่ผู้บริหาร ครูอาจารย์และศึกษานิเทศก์ เห็นด้วยในระดับน้อย คือ การ ชี้แจงปัญหาให้ผู้ปกครองนักเรียนเข้าใจ เพื่อขอความร่วมมือ จัดเวลาสอนซ่อมเสริม ให้เหมาะกับนักเรียนแต่ละคน สำนักรวจข้อบกพร่อง ของนักเรียนในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนเป็นรายบุคคล มีการศึกษาสาเหตุของปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่ทำให้นักเรียนเรียนอ่อน จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้แข่งขันกับตนเองมากกว่าแข่งขันกับเพื่อน ๆ และให้นักเรียนได้ประเมินผลความก้าวหน้าของตนเองเป็นระยะ ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 คำขวัญเลิศคุณิต(X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความพึง
เห็นของผู้บริหาร คณาจารย์ และครูอาจารย์ เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของ
การสอนซ่อมเสริม

รายการ	ผู้บริหาร	ครูอาจารย์	คณาจารย์
	แปก X S.D ความ	แปก X S.D ความ	แปก X S.D ความ
1. เพื่อช่วยให้นักเรียนไดคนพบ ขอบกพรองตามภาษาไทย ของตนเอง.....	2.65 .75 มาก	2.80 .77 มาก	2.70 .57 มาก
2. เพื่อช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียน ที่มีความบกพรองทางภาษา ไทยในคานต่าง ๆ	2.77 .68 มาก	2.83 .70 มาก	3.00 .65 มาก
3. เพื่อช่วยขจัดปัญหาอันเกิด จากนักเรียน เรียนไม่ทัน เพื่อน.....	2.80 .71 มาก	2.81 .75 มาก	3.20 .62 มาก
4. เพื่อให้นักเรียนได้ปรับปรุง ตนเองจนสามารถเรียนได้ ดีกว่าเดิม.....	2.92 .76 มาก	2.87 .75 มาก	3.05 .37 มาก
5. เพื่อช่วยให้นักเรียนใช้ภาษา ได้ดีขึ้น ตามขีดความสามารถ ของตน.....	2.94 .69 มาก	2.84 .71 มาก	3.25 .72 มาก
6. สอนซ่อมเพื่อให้นักเรียนได้ แก้ไขขอบกพรองตามจุด ประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ ผ่าน.....	2.91 .82 มาก	2.96 1.55 มาก	3.30 .80 มาก

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร	ครูอาจารย์	ศึกษานิเทศก์
	แปร \bar{X} S.D ความ	แปร \bar{X} S.D ความ	แปร \bar{X} S.D ความ
7. สอนเสริมสำหรับนักเรียนที่มีความฉลาดและเรียนรู้ได้เร็วกว่าคนอื่น ๆ	2.40 .84 น้อย	2.34 .84 น้อย	2.75 .75 มาก

จากตารางที่ 5 จุดมุ่งหมายของการสอนซ่อมเสริมที่ ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และครูอาจารย์ เห็นด้วยในระดับมาก คือ เพื่อช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาได้ดีขึ้นตามขีดความสามารถของตนเอง เพื่อให้นักเรียนได้ปรับปรุงตนเองจนสามารถเรียนได้ดีกว่าเดิม สอนซ่อมเพื่อให้นักเรียนได้แก้ไขข้อบกพร่องตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน เพื่อช่วยขจัดปัญหาอันเกิดจากนักเรียนเรียนไม่ทันเพื่อน ช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางภาษาไทยที่บ้านต่างๆ และเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ค้นพบข้อบกพร่องด้านภาษาไทยของตน ส่วนจุดมุ่งหมายของการสอนซ่อมเสริมที่ศึกษานิเทศก์เห็นด้วยในระดับมาก แต่ผู้บริหารและครูอาจารย์เห็นด้วย ในระดับน้อย คือ การสอนเสริมสำหรับนักเรียนที่มีความฉลาดและเรียนรู้ได้เร็วกว่าคนอื่น

ตารางที่ 6 ความขัดแย้งเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นของผู้บริหาร คณาจารย์ และครูอาจารย์ เกี่ยวกับวิธีการและกิจกรรมในการจัดสอนซ่อมเสริม

รายการ	ผู้บริหาร		ครูอาจารย์		ศึกษานิเทศก์	
	\bar{X}	S.D ความแปร	\bar{X}	S.D ความแปร	\bar{X}	S.D ความแปร
1. แบ่งกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะของชอบกพร่องทางภาษาใกล้เคียงกัน.....	2.36	.87 น้อย	2.39	.79 น้อย	2.80	.77 มาก
2. ฝ่ายวิชาการกำหนดห้องสอนและเวลาที่ใช้ในการสอน.....	2.71	.92 มาก	2.82	.79 มาก	3.05	.86 มาก
3. ฝ่ายวิชาการคัดเลือกครูผู้สอนซ่อมเสริม.....	2.31	.87 น้อย	2.47	.93 น้อย	2.40	.99 น้อย
4. ครูวางแผนการสอนและกำหนดรายละเอียดที่จะช่วยเหลือนักเรียน.....	2.68	.75 มาก	2.65	.80 มาก	2.90	.85 มาก
5. เลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมสำหรับการสอนซ่อมเสริม..	2.51	.70 น้อย	2.49	.80 น้อย	2.85	.88 มาก
6. จัดสอนซ่อมเสริมแบบตัวต่อตัว.....	1.94	.80 น้อย	1.88	.74 น้อย	2.35	1.37 น้อย
7. จัดกลุ่มคละกันระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งและเรียนอ่อน เพื่อให้ช่วยเหลือกัน.....	2.55	.81 น้อย	2.48	.84 น้อย	2.75	.63 มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร		ครูอาจารย์		ศึกษานิเทศก์	
	\bar{X}	S.D. ความแปร	\bar{X}	S.D. ความแปร	\bar{X}	S.D. ความแปร
8. จัดสอนกลุ่มย่อยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาเหมือนกัน..	2.37	.83 น้อย	2.33	.75 น้อย	2.65	.75 มาก
9. จัดการแข่งขันระหว่างกลุ่มเพื่อให้นักเรียนมีความสนใจเพิ่มขึ้น.....	2.36	.83 น้อย	2.42	.81 น้อย	2.50	.69 น้อย
10. จัดศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้โดยมีครูมาควบคุมและให้บริการ.....	2.08	.90 น้อย	2.01	.81 น้อย	2.25	.72 น้อย
11. ใ้ขอบเรียนโปรแกรมเพื่อสอนบทเรียนบางเรื่อง.....	2.04	.86 น้อย	2.19	.82 น้อย	2.15	.75 น้อย
12. ใ้ขอปรกษาช่วยพัฒนาการอ่านหนังสือให้อ่านได้เร็วขึ้น...	2.22	.86 น้อย	2.23	.79 น้อย	2.20	.77 น้อย
13. ใ้หองปฏิบัติทการทางภาษาฝึกออกเสียงที่ยังออกได้ไม่ชัดเจน.....	1.64	.81 น้อย	1.76	.79 น้อย	2.30	.57 น้อย
14. ใ้คำถามแบบตะลอมเพื่อให้นักเรียนคิดใคร่ครวญตนเอง.....	2.58	.83 มาก	2.54	.90 น้อย	1.30	1.75 น้อย
15. ใ้แบบฝึกทางภาษาหลาย ๆ แบบ.....	2.33	.76 น้อย	2.41	.79 น้อย	2.6	.75 มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร	ครูอาจารย์	ศึกษานิเทศก์
	แปล X S.D. ความ	แปล X S.D. ความ	แปล X S.D. ความ
16. สรางบรรยากาศในห้องเรียน นารัณรมย์และให้นักเรียนเป็น อิสระ	2.58 .80 มาก	2.65 .77 มาก	2.55 .94 น้อย
17. ให้นักเรียนเริ่มตนจากงานที่ ง่าย ๆ ไปหายาก.....	2.87 .74 มาก	2.83 .74 มาก	2.4 .68 น้อย
18. ฝึกทางภาษาช้า ๆ โดยใช้ เวลาสั้น ๆ คราวละ 5-10 นาที	2.55 .77 น้อย	2.48 .79 น้อย	2.95 .23 มาก
19. เล่นเกม ฝึกเขาว์ ฝึกความ คิด และฝึกเขียนศัพท์.....	2.55 .73 น้อย	2.46 1.03 น้อย	2.70 .80 มาก
20. ให้นักเรียนท่องบทหรือกรอง เพื่อฝึกฝนการออกเสียง.....	2.80 .72 มาก	2.72 .82 มาก	2.80 .70 มาก
21. เผลยแบบฝึกหัดหรือแบบ ทดสอบ.....	2.78 .82 มาก	2.90 .76 มาก	2.85 .67 มาก
22. ให้นักเรียนไปศึกษาเพิ่มเติม ด้วยตนเอง.....	2.86 .77 มาก	2.82 .78 มาก	3.1 .64 มาก
23. ให้นักเรียนมีโอกาสเป็นผู้นำ เกมต่าง ๆ เพื่อให้ประสบ ความสำเร็จในการเล่น...	2.46 .77 น้อย	2.49 .69 น้อย	3.35 .43 มาก
24. ให้นักเรียนอ่านหนังสือแล้ว ส่งเสริมการเล่าสู่กันฟัง...	2.83 .69 มาก	2.73 .73 มาก	2.55 1.05 น้อย

ตารางที่ 6 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร	ครูอาจารย์	ศึกษานิเทศก์
	แปล X S.D. ความ	แปล X S.D. ความ	แปล X S.D. ความ
25. ให้นักเรียนทบทวนความรู้ใน แต่ละบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ.....	2.98 .71 มาก	2.85 .72 มาก	3.00 .56 มาก

จากตารางที่ 6 วิธีการและกิจกรรมในการสอนซ่อมเสริมที่ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และครูอาจารย์เห็นด้วยในระดับมาก คือ ให้นักเรียนทบทวนความรู้ใน แต่ละบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ ให้นักเรียนไปศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง ให้นักเรียน ท่องบทหรือกรองเพื่อฝึกฝนการออกเสียง มีการเฉลยแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบ ฝ่าย วิชาการกำหนดห้องสอนและเวลาที่ใช้ในการสอน ครูวางแผนการสอนและกำหนดราย ละเอียดที่จะช่วยเหลือนักเรียน ส่วนวิธีการและกิจกรรมที่ผู้บริหาร ครูอาจารย์และ ศึกษานิเทศก์เห็นด้วยในระดับน้อย คือ การใช้ห้องปฏิบัติ การทางภาษาฝึกออกเสียง ที่ยังออกได้ไม่ชัดเจน จัดสอนซ่อมเสริมแบบตัวต่อตัว การใช้บทเรียนโปรแกรมเพื่อ สอนบทเรียนบางเรื่อง การจัดศูนย์ส่งเสริมการเรียนโดยมีครูมาควบคุมและให้บริการ การใช้อุปกรณ์ช่วยพัฒนาการอ่านหนังสือให้เร็วขึ้น การคัดเลือกครูผู้สอนซ่อมเสริม และการจัดการแข่งขันระหว่างกลุ่ม

ตารางที่ 7 ความเชื่อมั่นเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นของผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และครูอาจารย์เกี่ยวกับการกำหนดระยะเวลาและผู้สอนซ่อมเสริม

รายการ	ผู้บริหาร		ครูอาจารย์		ศึกษานิเทศก์	
	\bar{X}	S.D. แปล ความ	\bar{X}	S.D. แปล ความ	\bar{X}	S.D. แปล ความ
1. สอนซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลก่อนเรียน.....	2.29	.79 น้อย	2.31	.73 น้อย	3.05	.76 มาก
2. สอนซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลระหว่างเรียน...	2.68	.80 มาก	2.50	.81 น้อย	2.60	.88 มาก
3. สอนซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลการเรียน.....	2.81	.74 มาก	2.57	.86 มาก	2.90	.79 มาก
4. สอนซ่อมเสริมในวันหยุดราชการ.....	1.81	.71 น้อย	1.76	1.07 น้อย	3.25	0.11 มาก
5. สอนซ่อมเสริมในระหว่างปิดภาคเรียน.....	1.71	.80 น้อย	1.72	0.82 น้อย	2.35	.67 น้อย
6. สอนซ่อมเสริมในคาบการเรียนภาษาไทย.....	2.47	.95 น้อย	2.49	.90 น้อย	2.20	.83 น้อย
7. สอนซ่อมเสริมในคาบสุดท้ายของการเรียน.....	2.23	.92 น้อย	2.33	.97 น้อย	2.15	.93 น้อย
8. สอนซ่อมเสริมในคาบแรกของวิชา.....	1.64	.79 น้อย	1.60	.77 น้อย	2.30	.73 น้อย
9. สอนซ่อมเสริมในคาบแรกของวิชา.....	1.63	.74 น้อย	1.62	.77 น้อย	1.60	.75 น้อย
10. สอนซ่อมเสริมตอนพักกลางวัน.....	1.87	.71 น้อย	1.81	.85 น้อย	1.75	.79 น้อย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร			ครูอาจารย์			ศึกษานิเทศก์		
	\bar{X}	S.D.	แปล ความ	\bar{X}	S.D.	แปล ความ	\bar{X}	S.D.	แปล ความ
11. สอนซ่อมเสริมครั้งละ									
15-20 นาที.....	2.02	.93	น้อย	2.02	.91	น้อย	2.20	.83	น้อย
12. สอนซ่อมเสริมครั้งละ 1 คาบ									
การเรียน (50 นาที).....	2.72	.97	มาก	2.65	1.08	มาก	2.40	.94	น้อย
13. สอนซ่อมเสริมแต่ละครั้งนาน									
กว่า 1 คาบเรียน.....	1.80	.91	น้อย	1.76	.88	น้อย	2.95	1.10	มาก
14. สอนซ่อมเสริมสัปดาห์ละ 1									
ครั้ง.....	2.68	1.10	มาก	2.51	1.11	น้อย	2.25	.91	น้อย
15. ผู้สอนซ่อมเสริมเป็นครูหัวหน้า									
หมวดภาษาไทย.....	1.83	.94	น้อย	1.74	.92	น้อย	3.05	.88	มาก
16. ผู้สอนซ่อมเสริมเป็นครูผู้สอน									
วิชาภาษาไทย.....	3.19	.95	มาก	3.01	1.03	มาก	2.05	1.10	น้อย
17. ผู้สอนซ่อมเสริมเป็นครู									
แนะแนว.....	1.43	.74	น้อย	1.42	.73	น้อย	3.10	1.21	มาก
			ที่สุด			ที่สุด			
18. ผู้สอนซ่อมเสริมเป็นครูฝ่าย									
วัดผล.....	1.00	1.16	น้อย	1.36	.69	น้อย	1.30	.47	น้อย
			ที่สุด			ที่สุด			ที่สุด
19. ผู้สอนซ่อมเสริมเป็นครูฝ่าย									
วิชาการ.....	1.58	.94	น้อย	1.46	.78	น้อย	1.20	.41	น้อย
			ที่สุด			ที่สุด			ที่สุด

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร		ครูอาจารย์		ศึกษานิเทศก์	
	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D	\bar{X}	S.D
20. ผู้สอนซ่อมเสริมเป็นเพื่อนนักเรียนด้วยกัน.....	1.54	.75	1.52	.74	1.35	.49
		น้อยที่สุด		น้อยที่สุด		น้อยที่สุด
21. ผู้สอนซ่อมเสริมเป็นนักเรียนในระดับชั้นที่สูงกว่า.....	1.32	.59	1.48	.69	1.90	.55
		น้อยที่สุด		น้อยที่สุด		น้อยที่สุด
22. ผู้สอนซ่อมเสริมเป็นวิทยากรประจำถิ่น.....	1.48	.77	1.30	.54	1.4	.60
		น้อยที่สุด		น้อยที่สุด		น้อยที่สุด
23. ผู้สอนซ่อมเสริมเป็นวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ.....	2.40	.84	1.47	.71	1.55	.69
		น้อยที่สุด		น้อยที่สุด		น้อยที่สุด

จากตารางที่ 7 การกำหนดระยะเวลาและผู้สอนซ่อมเสริมที่ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และครูอาจารย์เห็นด้วย ในระดับมาก คือ สอนซ่อมเสริมหลังการประเมินผลการเรียน ส่วนการกำหนดระยะเวลาและผู้สอน สอนซ่อมเสริมที่ผู้บริหาร และครูอาจารย์เห็น ด้วย ในระดับมาก แต่ศึกษานิเทศก์เห็นด้วย ในระดับน้อยคือ ผู้สอนซ่อมเสริมเป็นครูภาษาไทย และสอนซ่อมเสริมครั้งละ 1 คาบการเรียน (50 นาที) การกำหนดระยะเวลาและผู้สอนซ่อมเสริมที่ผู้บริหารและครูอาจารย์และศึกษานิเทศก์เห็น

ค่ายในระดับน้อย คือสอนซ่อมเสริมในคาบแรกของช่วงบ่าย สอนซ่อมเสริมในคาบแรกของช่วงเช้า สอนซ่อมเสริมในระหว่างปิดภาคเรียน สอนซ่อมเสริมตอนพักกลางวัน สอนซ่อมเสริมครั้งละ 15-20 นาที สอนซ่อมเสริมในคาบสุดท้ายของการเรียน และสอนซ่อมเสริมในคาบการเรียนวิชาภาษาไทย ส่วนการกำหนดระยะเวลาและครูสอนซ่อมเสริมที่ผู้บริหาร ครูอาจารย์และศึกษานิเทศก์เห็นด้วย ในระดับน้อยที่สุด คือ ครูสอนซ่อมเสริมเป็นครูฝ่ายวัดผล ครูสอนซ่อมเสริมเป็นนักเรียนในระดับชั้นที่สูงกว่า ครูสอนซ่อมเสริมเป็นวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ ครูสอนซ่อมเสริมเป็นวิทยากรประจำถิ่น ครูสอนซ่อมเสริมเป็นเพื่อนนักเรียนด้วยกัน และครูสอนซ่อมเสริมเป็นครูฝ่ายวิชาการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ความขัดแย้งเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความคิดเห็นของผู้บริหาร คณาจารย์ และศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการสอนซ่อมเสริม

รายการ	ผู้บริหาร		ครู-อาจารย์		ศึกษานิเทศก์	
	\bar{X}	S.D. แปล ความ	\bar{X}	S.D. แปล ความ	\bar{X}	S.D. แปล ความ
1. ประเมินผลก่อนเรียนซ่อมเสริม	2.45	.86 น้อย	2.22	.85 น้อย	1.85	1.04 น้อย
2. ประเมินผลระหว่างเรียนซ่อมเสริม.....	2.77	.93 มาก	2.41	.83 น้อย	2.70	1.22 มาก
3. ประเมินผลรวมเมื่อเรียนซ่อมเสริมเสร็จแล้ว.....	2.78	.93 มาก	2.75	.72 มาก	2.50	1.15 น้อย
4. ประเมินผลควยวิชาการทดสอบ.....	2.75	1.06 มาก	2.94	.90 มาก	3.40	.75 มาก
5. ประเมินผลควยการสัมภาษณ.	2.27	.85 น้อย	2.27	.72 น้อย	3.10	.97 มาก
6. ประเมินผลควยการตรวจงาน.....	2.84	.70 มาก	2.78	.83 มาก	3.20	.52 มาก
7. ประเมินผลควยการใหนักเรียนประเมินผลตนเอง..	2.03	.78 น้อย	1.88	.82 น้อย	2.05	.60 น้อย

จากตารางที่ 8 การวัดและการประเมินผลที่ผู้บริหาร คณาจารย์ และศึกษานิเทศก์เห็นด้วยในระดับมาก คือ การประเมินผลควยการทดสอบ การประเมินผลควยการตรวจงาน ส่วนการวัดและการประเมินผลที่ผู้บริหารและคณาจารย์เห็นด้วยในระดับมากแต่ศึกษานิเทศก์เห็นด้วยในระดับน้อย คือ ประเมินผลรวม เมื่อเรียนซ่อมเสริมเสร็จแล้ว การวัดและการประเมินผลที่ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์เห็นด้วยในระดับมากแต่คณาจารย์เห็นด้วยในระดับน้อยคือ ประเมินผลระหว่างเรียนซ่อมเสริม ส่วน การวัด

และการประเมินผลที่ผู้บริหาร ครูอาจารย์และศึกษานิเทศก์ เห็นด้วยในระดับน้อย คือ ประเมินผลด้วยการให้นักเรียนประเมินผลตนเอง ประเมินผลด้วยการสัมภาษณ์และ ประเมินผลก่อนการเรียนซ่อมเสริม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาในการจัดสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย

1. ปัญหาด้านเวลา มีดังต่อไปนี้คือ

- 1.1 เวลาในการสอนซ่อมเสริมมีเพียง 1 คาบ/สัปดาห์ ทำให้ไม่สามารถจัดสอนซ่อมเสริมได้เต็มที่ (97)
- 1.2 เวลาในการสอนซ่อมเสริมมักถูกนำไปใช้ในการสอนวิชาอื่น หรือ ทำกิจกรรมอย่างอื่น (80)
- 1.3 การใช้เวลาสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียน เช่น ในวันเสาร์ อาทิตย์ นักเรียนไม่สามารถมาเรียนได้ครบจำนวน (73)
- 1.4 บางโรงเรียนไม่มีคาบการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทยเลย ครูต้องพยายามหาเวลาว่างจัดสอนกันเอง (66)
- 1.5 นักเรียนและครูในบางโรงเรียนต้องเดินทางกลับบ้านตามเวลาของรถไฟหรือรถยนต์ไม่สามารถเรียนซ่อมเสริมในตอนเลิกเรียนแล้วได้ (46)

2. ปัญหาด้านสถานที่

- 2.1 มีห้องเรียนไม่เพียงพอสำหรับที่จะจัดสอนซ่อมเสริมได้ (78)
- 2.2 โรงเรียนไม่ได้จัดห้องสอนซ่อมเสริมโดยเฉพาะให้ เป็นปัญหาสำหรับครูและนักเรียนต้องหาห้องเรียนเอง (64)
- 2.3 โรงเรียนขาดห้องปฏิบัติการทางภาษาที่จะช่วยให้การเรียนการสอนซ่อมเสริมประสบผลสำเร็จ (60)

3. ปัญหาด้านอุปกรณ์

- 3.1 โรงเรียนไม่มีอุปกรณ์การสอนให้ครูต้องลงทุนจัดหาเอง ทำให้ไม่อยากสอน (37)

4. ปัญหางบประมาณ

- 4.1 โรงเรียนไม่มีงบประมาณสนับสนุนการสอนซ่อมเสริมในทุกด้าน (31)

5. ปัญหาครู-อาจารย์

- 5.1 ครู-อาจารย์ไม่เห็นความสำคัญของการสอนซ่อมเสริมทักษะ
ภาษาไทย (155)
- 5.2 ครู-อาจารย์ก็คิดว่าการสอนซ่อมเสริมเป็นการเพิ่มขึ้น เกิดความ
เบื่อหน่าย (123)
- 5.3 ครู-อาจารย์ไม่รับผิดชอบในการสอนซ่อมเสริมที่ได้รับมอบหมาย (71)
- 5.4 ครู-อาจารย์เข็ดสอนซ่อมเสริมเพราะถูกบังคับ เมื่อเข้าห้องก็ไม่
ได้สอนอย่างจริงจัง (63)
- 5.5 ครู-อาจารย์ ครูที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความการสอน
ตามปกติมากอยู่แล้ว จึงไม่มีเวลาเตรียมตัวสอนซ่อมเสริม การสอนจึงไม่ได้ผลเท่าที่ควร (61)
- 5.6 ครู-อาจารย์ไม่ทราบวัตถุประสงค์ของการสอนซ่อมเสริม (60)
- 5.7 ครู-อาจารย์ไม่ทราบหลักการ วิธีการและรายละเอียดต่าง ๆ ใน
การสอนซ่อมเสริม (57)
- 5.8 ครู-อาจารย์บางโรงเรียนต้องเดินทางไกลเพื่อมาสอนซ่อมเสริม
ในวันเสาร์ อาทิตย์ บางครั้งก็ไม่อยากมาสอน (44)

6. ปัญหานักเรียน

- 6.1 นักเรียนที่จะต้องเรียนซ่อมเสริมมีมากเกินไป ครูสอนได้ไม่ทั่วถึง (89)
- 6.2 นักเรียนคนหนึ่ง ๆ สอบไม่ผ่านหรือมีข้อบกพร่องต้องเรียนซ่อม
เสริมหลายวิชาด้วยกัน เมื่อทางโรงเรียนจัดสอนซ่อมเสริมตรงกันทุกวิชานักเรียนจึง
เข้าเรียนได้ไม่ครบ (82)
- 6.3 นักเรียนขาดความสนใจ ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนซ่อมเสริม
ทักษะภาษาไทย เพราะถือว่าเป็นวิชาที่ฝึกฝนด้วยตนเองได้ และที่สำคัญคือไม่มีคะแนนในวิชา
ไม่มีผลต่อการเรียน (77)
- 6.4 นักเรียนคิดว่าการเรียนซ่อมเสริมเป็นบมด้อยจึงไม่อยากจะเข้าห้อง
เรียน หรือถ้าเข้าเรียนเพราะถูกบังคับ (71)
- 6.5 นักเรียนไม่มีโอกาสเลือกเนื้อหาในการเรียน เกิดความเบื่อ
หน่าย การสอนจึงไม่ได้ผล (33)

6.6 นักเรียนที่อยู่ชายแดนของประเทศไทยมีปัญหาด้านภาษาไทยมาก เพราะไม่ได้ใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ทำให้ยากต่อการแก้ไข (18)

6.7 นักเรียนที่รู้ตัวว่าจะไม่ได้ศึกษาต่อก็จะไม่สนใจเรียนซ่อมเสริม เพราะไม่เห็นประโยชน์ (13)

6.8 นักเรียนที่พูดภาษาท้องถิ่นเป็นประจำทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนทำให้ออกเสียงได้ไม่ชัดเจนเป็นปัญหาที่แก้ไขได้ยาก (7)

7. ปัญหาด้านการเตรียมการสอนและการดำเนินการสอนซ่อมเสริม

7.1 โรงเรียนไม่ได้จัดกานการสอนซ่อมเสริมไว้ให้ (96)

7.2 โรงเรียนไม่ได้จัดทำตารางสอนให้ชัดเจน (87)

7.3 ฝ่ายวิชาการไม่ได้แบ่งกลุ่มของนักเรียนออกตามสภาพของปัญหาและความต้องการที่จะเรียน (59)

7.4 โรงเรียนจัดกานการสอนซ่อมเสริมเพื่อกวควิชาที่นักเรียนใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัย (39)

7.5 โรงเรียนไม่มีระบบการจัดสอนซ่อมเสริมที่ชัดเจน ไม่มีแผนงานการคัดเลือกครูสอน ตลอดจนไม่มีการวัดผลการสอนซ่อมเสริม (33)

7.6 โรงเรียนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของจังหวัด ทำให้ไม่มีเวลาจัดสอนซ่อมเสริม (16)

7.7 การจัดสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทยไม่ได้ดำเนินการไปอย่างต่อเนื่องเป็นทำนองสอน ๆ หยุด ๆ (12)

7.8 เนื้อหาวิชาภาษาไทยกว้างมาก ครูไม่สามารถเลือกสอนได้อย่างครอบคลุม (9)

7.9 ฝ่ายวิชาการไม่เห็นความสำคัญของการสอนซ่อมเสริม (7)

7.10 การจัดสอนซ่อมเสริมทำได้ไม่ตรงกับจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน (7)

7.11 ฝ่ายวิชาการไม่เห็นความสำคัญของการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย (5)

7.12 หมวดวิชาภาษาไทยไม่ใ้วางแผนการการสอนซ่อมเสริมในแต่ละ
ระดับ (4)

ข้อเสนอแนะในการจัดสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย

1. การเตรียมการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย
 - 1.1 ฝ่ายวิชาการควรสำรวจข้อมูลและจัดทำตารางการสอนซ่อมเสริม
ใ้แน่นอน (101)
 - 1.2 มีการประชุมครูเพื่อวางแผนการสอน เลือกเนื้อหาที่จะสอน
เลือกครูผู้สอนใ้เหมาะกับระดับชั้น (97)
 - 1.3 สำรวจความสนใจและชอบกพรองของนักเรียนด้วยการทดสอบ
หรือใ้ขอสอบแบบวินิจฉัย (55)
 - 1.4 แบ่งกลุ่มนักเรียนออกตามลักษณะของปัญหา และแบ่งเป็นกลุ่มเก่ง
กลุ่มอ่อน (51)
 - 1.5 ตั้งจุดประสงค์การสอนใ้สอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา (43)
 - 1.6 ใ้ให้นักเรียนเลือกเรียนเนื้อหาที่ตองการใ้ได้ (31)
 - 1.7 ควรมีคะแนนหรือใ้เป็นเกรด เพื่อคึงความสนใจของนักเรียน (29)
 - 1.8 คาบการสอนซ่อมเสริมไม่ควรใ้เวลาในตอนบ่ายเพราะนักเรียน
ไม่อยากเรียน (27)
 - 1.9 ผลิตเอกสารประกอบการเรียนทักษะต่าง ๆ ใ้ให้นักเรียนใ้ใ้
ประกอบการเรียน (22)
 - 1.10 กลุ่มโรงเรียนควรร่วมมือกัน จัดเตรียมการสอนซ่อมเสริมทักษะ
ภาษาไทย (18)
 - 1.11 จัดทำคู่มือการสอนซ่อมเสริมในแต่ละระดับเพื่อเป็นแนวทางสำหรับ
ครู (16)
 - 1.12 แบ่งเนื้อหาการสอนออกตามความถนัดของครูแต่ละคน (12)
2. การดำเนินงานสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย
 - 2.1 จัดห้องเรียนซ่อมเสริมโดยเฉพาะ (88)

- 2.2 เตรียมอุปกรณ์การสอนให้พร้อมเพียง (85)
 - 2.3 เริ่มสอนซ่อมเสริมตั้งแต่เปิดภาคเรียนเพื่อให้ต่อเนื่องและสามารถแก้ปัญหาได้ทันกับความต้องการของนักเรียน (66)
 - 2.4 ใช้วิธีการสอนแบบแปลก ๆ เพื่อให้นักเรียนสนใจมากกว่าการเรียนตามปกติ (65)
 - 2.5 ให้นักเรียนที่เก่งช่วยสอนนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่า (54)
 - 2.6 ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนให้มากที่สุด (50)
 - 2.7 ให้นักเรียนช่วยกันทำรายงานคนควาตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน (48)
 - 2.8 สร้างบรรยากาศในการสอนให้ดี (39)
 - 2.9 สอนตามจุดประสงค์ที่นักเรียนสอบไม่ผ่าน (37)
 - 2.10 บันทึกคะแนนความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นระยะ (31)
 - 2.11 จัดกิจกรรมแข่งขันทักษะต่าง ๆ โดยมีรางวัลให้ (30)
 - 2.12 ควรประเมินผลทันทีทุกครั้งที่มีการสอนซ่อมเสริม (29)
3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ
 - 3.1 ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญแก่ครูผู้สอนซ่อมเสริมเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (69)
 - 3.2 โรงเรียนไม่ควรจัดสอนซ่อมเสริมในวันและเวลาเดียวกัน เพราะจะทำให้ให้นักเรียนที่สอบไม่ผ่าน หรือมีข้อบกพร่องหลาย ๆ วิชาไม่สามารถเข้าเรียนได้ (67)
 - 3.3 กิจกรรมที่จัดในการสอนซ่อมเสริมต้องมีความสนุกสนานและน่าสนใจ (55)
 - 3.4 ควรมีการหาครูชำนาญหรือวิทยากรที่มีความรู้ในทักษะต่าง ๆ มาช่วยสอน (49)
 - 3.5 จัดสอนซ่อมเสริมอย่างจริงจังตลอดทั้งปี (46)
 - 3.6 ส่งครูไปอบรมเรื่องการสอนซ่อมเสริมเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ (44)
 - 3.7 ควรมีคาบการเรียนวิชาภาษาไทยมากกว่านี้เนื่องจากเนื้อหาที่จะต้องเรียนมีมาก (38)

3.8 ครูต้องจูงใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนภาษาไทย
ใหม่าก (37)

3.9 มีงบประมาณพิเศษเพื่อใช้จ่ายในการสอนซ่อมเสริม (33)

ประโยชน์ของการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย

1. ส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาให้ใช้ภาษาไทยได้ดีขึ้น เป็นการเพิ่มทักษะทั้ง 4 ด้านให้กับนักเรียน (88)
2. นักเรียนเกิดความรู้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น (76)
3. นักเรียนใคร่ชอบพวรองของตนเองพร้อมทั้งวิธีการแก้ไข (74)
4. นักเรียนเกิดความภูมิใจที่สามารถรวมกลุ่มกับเพื่อน ๆ ได้โดยไม่มีข้อแตกต่าง (55)
5. นักเรียนเห็นคุณค่าของภาษาไทย เกิดความรักและหวงแหนภาษาอันเป็นวัฒนธรรมของชาติ (52)
6. ส่งเสริมนักเรียนที่เรียนเก่งและเรียนอ่อนให้เรียนได้ดีขึ้นจนสามารถเรียนไ้ทันเพื่อน (51)
7. วางพื้นฐานการเรียนภาษาไทยระดับสูงและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนวิชาอื่น (44)
8. นักเรียนได้เปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนเกิดความสุขสนาน (42)
9. ฝึกความรับผิดชอบ ฝึกความกล้าที่จะแสดงออกและเป็นการสร้างผู้นำในกลุ่มนักเรียน (41)
10. เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอนนักเรียนได้ใกล้ชิดกับครูมากขึ้น (36)
11. นักเรียนสามารถสอบผ่านวิชาภาษาไทยทำให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตร (34)
12. กระตุ้นครูผู้สอนให้เกิดกำลังใจ สนใจศึกษาค้นคว้าความรู้อยู่เสมอ ๆ (26)
13. นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ (24)
14. เป็นการประเมินผลการเรียนการสอนของครู ในวิชาบังคับโดยทางอ้อม (21)

ตอนที่ 2 การสร้างแผนงานการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย

ผู้วิจัยได้นำผลจากการวิจัยซึ่งผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และครูภาษาไทย เห็นด้วยในระดับมาก และจากการศึกษาเอกสารและวิทยานิพนธ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง มาเป็นเกณฑ์ในการสร้างแผนงานการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแล้ว นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตรวจแก้ไขและประเมินผลตาม ความเหมาะสม เพื่อให้แผนงานนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น (คู่มืองานฉบับร่างในภาคผนวก จ)

ผลสรุปจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิปรากฏดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 การประเมินผลแผนงานการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย

	เหมาะสมอย่างยิ่ง		เหมาะสม		ยังต้องปรับปรุง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. กำจำกัดความ	5	33.30	7	46.70	3	20.00
2. ความมุ่งหมาย	6	40.00	7	46.70	2	13.30
3. หลักการจัดสอนซ่อมเสริม	3	20.00	10	66.70	2	13.30
4. การสำรวจขอบทพร้อม และทักษะทางภาษา ของนักเรียน	2	13.30	9	60.00	4	26.70
5. การเตรียมการจัดสอนซ่อมเสริม	3	20.00	12	80.00	-	-
6. วิธีการสอนซ่อมเสริม	6	40.00	8	53.30	1	6.70
7. กิจกรรมประกอบการสอนซ่อมเสริม	6	40.00	7	46.7	2	13.30
8. รูปแบบของการจัดสอนซ่อมเสริม	4	26.7	9	60.00	2	13.30
9. การประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริม	5	33.30	9	60.00	1	6.70

จากตารางที่ 9 แสดงว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่า แผนงานที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสม ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะในการสร้างแผนงานการacksonซ่อมเสริมซึ่งสรุปได้ดังนี้ คือ

1. ควรจะได้มีการจัดหลักสูตรการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทยไว้ด้วย เพื่อให้โรงเรียนต่าง ๆ ใ้ใช้ เป็นแนวปฏิบัติเดียวกัน
2. โครงการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ควรได้รับการสนับสนุนให้ปฏิบัติอย่างมีระบบ และจริงจังในทุกโรงเรียน เพื่อช่วยลดปัญหาการเรียนและการเรียนและปัญหาพฤติกรรมนักเรียน
3. ผู้บริหารโรงเรียนควรเห็นความสำคัญ จัดประชุม ปฐมนิเทศ และติดตามส่งเสริมประสิทธิภาพของการสอนซ่อมเสริม และประเมินผลการสอนเป็นระยะ ๆ อย่างสม่ำเสมอ
4. ควรจัดทำคู่มือการacksonซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย เพื่อช่วยให้โรงเรียนทราบแนวทางในการปฏิบัติ
5. ฝ่ายวิชาการควรจัดเวลาในการสอนซ่อมเสริมให้เหมาะสมกับนักเรียน
6. ผู้สอนซ่อมเสริมควรเป็นครูที่สอนอยู่ในระดับเกี่ยวกับนักเรียน และเป็นครูที่มีวิธีการสอนดี นักเรียนส่วนใหญ่นิยมชมชอบ
7. ฝ่ายวัสดุของโรงเรียนควรเป็นแกนกลางสำคัญในการacksonซ่อมเสริม
8. ควรมีเครื่องมือ ช่วยฝึกทักษะทางภาษา เช่น แบบฝึกการเขียนตัวสะกด การันต์ แบบฝึกการอ่านเร็ว
9. ควรสรุปผลการทำวิทยานิพนธ์ให้กรมวิชาการ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการacksonซ่อมเสริมทักษะภาษาไทยแก่โรงเรียนต่าง ๆ

แผนงานการacksonซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย ฉบับนี้ได้ปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยขอเสนอแผนงานนี้เป็นแนวทางในการacksonซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย. ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

แผนงานการสอน ซ่อม เสริมทักษะภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำจำกัดความ การสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทยหมายถึง การจัดสอนเป็นพิเศษให้แก่ นักเรียน นอกเหนือจากการสอนโดยปกติ อาจจะเป็นการสอนเพื่อแก้ไขปัญหาและขอพร่องทางภาษา นักเรียนที่เรียนอ่อน หรือเป็นการสอนเพื่อส่งเสริมความรู้ ความสามารถ นักเรียนที่เรียนดี ทั้งนี้ เพื่อให้ นักเรียนได้บรรลุเป้าหมายตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายของการจัดสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย

1. เพื่อช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาได้ดียิ่งขึ้นตามขีดความสามารถของตน
2. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ปรับปรุงตนเองจนสามารถเรียนได้ดีกว่าเดิม
3. เพื่อให้นักเรียนได้แก้ไขข้อบกพร่องในแต่ละจุดประสงค์ที่สอบไม่ผ่าน
4. เพื่อช่วยจัดปัญหาของนักเรียนที่เรียนไม่ทันเพื่อน
5. เพื่อช่วยแก้ปัญหานักเรียนที่มีความบกพร่องทางภาษาในด้านต่างๆ
6. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ค้นพบข้อบกพร่องด้านภาษาไทยของตนเองแล้วแก้ไขข้อบกพร่องนั้นให้พัฒนาทักษะทางภาษาอื่น ๆ ขึ้น
7. เพื่อเสริมทักษะทางภาษา นักเรียนที่มีความฉลาดและเรียนรู้ได้เร็วกว่าคนอื่น
8. เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย
9. เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนภาษาไทยบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

หลักการจัดสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย

1. มีการสำรวจข้อบกพร่องของนักเรียนในด้าน การ ฟัง พูด อ่าน และเขียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การให้สอบข้อเขียน การสัมภาษณ์ หรือการให้ทำงานเฉพาะเรื่องแล้วนำผลมาพิจารณาว่านักเรียนเรียนอ่อนในเรื่องใด ซึ่ง

การวินิจฉัยขอบบพร่องและกำารสอนเพื่อแก้ไขนี้ ต้องกระทำในระยะต้น ๆ ก่อนที่จะคิดเป็นนิสัยและแก้ไขยาก

2. การชี้แจงจุดประสงค์ในการสอนซ่อมเสริมเพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์ที่ตนจะได้รับและไม่ให้นักเรียนรู้สึกว่าเป็นการลงโทษที่ต้องเรียนซ่อมเสริม

3. จัดสอนซ่อมเสริมทั้งนักเรียนที่เรียนดีและเรียนอ่อน ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

คือ

- 3.1 การสอนเพื่อซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนควรยึดหลัก
- ก. ให้นักเรียนได้เรียนซ่อมเสริมตรงตามความบกพร่องเฉพาะอย่าง
 - ข. ด่านักเรียนเรียนอ่อนหลายวิชาควรแก้ไขด้วยการให้เรียนซ่อมเสริมทีละวิชา
 - ค. ไม่ควรสอนในสิ่งที่นักเรียนรูแล้วซ้ำอีก ถ้าจำเป็นควรทบทวนเพียงสั้น ๆ
 - ง. สอนซ่อมเสริมให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานกับกิจกรรมที่สอดคล้องกับบทเรียน เช่น การเล่นเกม เล่านิทาน และการอภิปราย เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ๆ และสามารถนำไปใช้ได้
 - จ. จัดเวลาการสอนซ่อมเสริมให้เหมาะกับนักเรียน
 - ฉ. จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้แข่งขันกับตนเอง เมื่อนักเรียนได้รับความสำเร็จ จะทำให้เกิดกำลังใจในการเรียนรู้ต่อไป
 - ช. ใช้วิธีสอนและสื่อการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อปรับให้เหมาะกับปัญหาของนักเรียน

3.2 การสอนเสริมสำหรับเด็กฉลาดควรยึดหลักต่อไปนี้ คือ

- ก. ทำความเข้าใจกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความศรัทธาที่จะคล้อยตามการแนะนำของครู
- ข. กำหนดเนื้อหาที่จะสอนเสริมให้สูงกว่าระดับชั้นเรียน และ

- ให้ตรงกับความสามารถหรือความถนัดของนักเรียน
- ก. ระยะเวลาในการสอนไม่จำกัดเพราะนักเรียนมีความสามารถสูง
- ง. ใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ที่จะช่วยผู้เรียนให้ได้ใช้ความสามารถของตนเอง เช่น วิธีการสอนแบบอภิปราย และวิธีการสอนแบบสืบสวนสอบสวน
- จ. ใช้สื่อการเรียนประกอบด้วยทุกครั้ง
4. ช่วยให้นักเรียนแก้ปัญหาของตนเองได้อย่างสบายใจ
5. มีการวางแผนแก้ไขปัญหาร่วมกันกับนักเรียน โดยใช้วิธีการ คือ
- 5.1 กำหนดวัตถุประสงค์ให้แน่นอน
- 5.2 กำหนดเวลาในการสอน
- 5.3 เลือกวิธีการสอนให้เหมาะสมกับบุคคลตามลักษณะข้อบกพร่องและปัญหา
6. สร้างบรรยากาศในการเรียนให้คืออยู่เสมอ
7. สังเกตนักเรียนอย่างใกล้ชิดตลอดเวลาเพื่อศึกษาข้อบกพร่องที่ต้องสอนซ่อมเสริม
8. ให้นักเรียนได้ประเมินผลความก้าวหน้าของตนเองเป็นระยะ ๆ
9. ต้องใช้สื่อการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น โดยเลือกใช้ให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน
10. ตรวจสอบแก้ไขผลงานที่นักเรียนทำอย่างสม่ำเสมอ

การสำรวจข้อบกพร่องและทักษะทางภาษาไทยของนักเรียน

การสำรวจข้อบกพร่องของนักเรียนเกี่ยวกับทักษะทั้งนี้ค่าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ควรใช้ข้อบกพร่องต่อไปนี้ เป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณา คือ

1. ทักษะการฟัง
 - 1.1 ฟังไม่เข้าใจความหมายตามที่ผู้พูดประสงค์

- 1.2 ฟังแล้วแยกเสียงที่ต่างกันได้ เช่น เสียงพยัญชนะต้น เสียงพยัญชนะท้ายคำ
- 1.3 ฟังแล้วจับใจความสำคัญไม่ได้
- 1.4 ฟังแล้วแยกไม่ไควว่า อะไรเป็นข้อเท็จจริง อะไรเป็นข้อคิดเห็นของผู้พูด
- 1.5 ฟังแล้วไม่สามารถนำความรู้ที่ฟังไปใช้ประโยชน์ได้
- 1.6 ไม่สนใจที่จะฟังให้ตลอดทั้งเรื่อง

2. ทักษะการพูด

- 2.1 พูดออกเสียง ร ล และคำควบกล้ำไม่ชัดเจน
- 2.2 ไม่สามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนได้
- 2.3 รู้สึกประหม่า ตื่นเต้นมาก จนระงับอารมณ์ไม่ได้
- 2.4 ไม่กล้าพูดแสดงความคิดเห็นของตน
- 2.5 พูดวกวน พูดตอบคำถามไม่ตรงประเด็น สื่อความหมายได้ไม่แจ่มแจ้ง
- 2.6 พูดโดยใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล
- 2.7 พูดคิดเอง อึกอักตลอดเวลา
- 2.8 พูดย่ำคำหรือซ้ำความบ่อย ๆ โดยไม่จำเป็น
- 2.9 พูดเร็วไปหรือช้าไป

3. ทักษะการอ่าน

- 3.1 อ่านออกเสียงคำต่าง ๆ ไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน
- 3.2 อ่านข้าม อ่านตะกุกตะกัก ไม่คล่อง
- 3.3 อ่านเน้นเสียงผิดที่ ทำให้ความหมายเปลี่ยนไป
- 3.4 อ่านไม่เป็นเสียงพูดตามธรรมชาติ แต่อ่านเหมือนท่องหนังสือ
- 3.5 อ่านช้า ต้องย้อนกลับไปกลับมา เก็บใจความไม่ได้
- 3.6 อ่านแล้วไม่เข้าใจความหมายที่ถูกต้องของข้อความที่อ่านไม่สามารถตีความหรือวิเคราะห์เนื้อเรื่องได้

- 3.7 อ่านแล้วชี้สิ่งสำคัญมาก และสิ่งสำคัญรองลงไปไม่ได้
- 3.8 อ่านข้าม อ่านตุ๊กตา อ่านตกหล่น
- 3.9 ขาดสมาธิในการอ่าน คือไม่มีความตั้งใจแน่วแน่ตลอดเวลาที่อ่าน
- 3.10 อ่านแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไม่ได้

4. ทักษะการเขียน

- 4.1 เขียนตัวสะกดการันต์ผิดพลาด
- 4.2 เขียนตามคำบอกไวยากรณ์ และตก ๆ หล่น ๆ
- 4.3 เขียนข้อความนับสนวนเวียน ไม่เป็นไปตามลำดับที่ถูกต้อง
- 4.4 ไม่สามารถเขียนถ่ายทอดความคิดของตนออกมาได้แจ่มแจ้ง
- 4.5 ไขว่คว้าคำสำนวนไม่ถูกต้อง ไม่ตรงความหมาย
- 4.6 เขียนคัดลอกข้อความผิดพลาด ทั้งการตกหล่นคำสำคัญ การสะกดการันต์ และการเว้นวรรคตอน
- 4.7 เขียนบันทึกไม่ถูกต้อง
- 4.8 ลายมืออ่านยาก เขียนหวัด ไม่สะอาดและไม่เป็นระเบียบ

วิธีการสำรวจข้อบกพร่องทางภาษาไทยของนักเรียน

วิธีการสำรวจข้อบกพร่องของนักเรียนอาจทำได้หลายวิธี ดังต่อไปนี้ คือ

1. สังเกตขณะที่นักเรียนทำงานเพื่อจะได้ทราบปัญหาของนักเรียน
2. ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) โดยเริ่มการทดสอบในสัปดาห์แรกของการเรียน เพื่อสำรวจว่านักเรียนคนใดมีข้อบกพร่องและไม่สามารถจะบรรลุจุดประสงค์ในการเรียนเรื่องต่อไปได้
3. ใช้การสัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคล
4. ใช้การประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างครูและนักเรียนเพื่อให้ทราบว่านักเรียนคนใดหรือกลุ่มใดมีความต้องการเรียนซ่อมเสริมในเรื่องใดบ้าง
5. ศึกษาสาเหตุของปัญหาที่ทำให้นักเรียนเรียนอ่อน เพราะบางปัญหาเกี่ยวข้องกับความบกพร่องทางร่างกายหรือจิตใจ ซึ่งอาจต้องขอความร่วมมือจากครูผู้

สอนวิชาอื่น ๆ และบิตามารคาของนักเรียน ในบางกรณีที่สำคัญมากก็อาจต้องใช้การวิเคราะห์รวมกันระหว่างครูและจิตแพทย์ นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์

6. รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสามารถทางภาษาไทยของนักเรียนทุกคนแลมาพิจารณาารวมกัน เพื่อจัดแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ให้มีลักษณะใกล้เคียงกัน กลุ่มละประมาณ 20 คน

7. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยส่งข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนและการแบ่งกลุ่มนักเรียนให้ฝ่ายวิชาการดำเนินงาน

การเตรียมการจัดสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย

1. ฝ่ายวิชาการประชุมครู เพื่อชี้แจงรายละเอียดของแผนงานและขอความร่วมมือจากฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายแนะแนว ฝ่ายวัดผล

2. หมวดวิชาภาษาไทยควรวางแผนการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทยไว้ตลอดปีและแผนการสอนควรเป็นบทเรียนสั้น ๆ ซึ่งวางจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมทุกครั้งทีสอนเพื่อให้สามารถช่วยเหลือนักเรียนได้ตรงตามความต้องการ

3. มีการเลือกครูผู้สอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย ซึ่งอาจทำได้โดย

3.1 ผู้บริหารเลือกเองตามความเหมาะสม

3.2 ครูในหมวดวิชาภาษาไทยเลือกกันเอง

3.3 นักเรียนเลือกและส่งชื่อไปยังฝ่ายบริหารของโรงเรียน

การเลือกครูผู้สอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย ควรจะได้พิจารณาคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้ประกอบควย คือ

1. เป็นครูที่สอนวิชาภาษาไทย

2. เป็นผู้มีทักษะทั้งสี่ด้าน คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน เป็นอย่างดี

3. เป็นผู้มีความรู้ประสบการณ์ และความถนัด มีความเป็นกันเอง เป็นประชาธิปไตย ช่างสังเกต ใจเย็น รวมทั้งต้องเป็นผู้ที่สามารถสละเวลา ความคิดและกำลังกาย ให้กับนักเรียนได้

หน้าที่ของครูสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย

1. วางแผนการสอนและกำหนดรายละเอียดที่จะช่วยเหลือนักเรียนและในบางครั้งที่ควรกำหนดเนื้อหาการเรียนการสอนร่วมกันกับนักเรียน
2. ชี้แจงให้นักเรียนทราบจุดประสงค์ของการเรียนแต่ละครั้ง
3. ชี้แนวทางแก้ปัญหา เป็นผู้ให้ความรู้ และเป็นพี่ปรึกษาของนักเรียนที่มีปัญหาขอพรอง และนักเรียนที่ต้องการเสริมความสามารถของตนเองได้
4. สถานที่สำหรับเรียนซ่อมเสริม อาจเลือกใช้สถานที่ต่อไปนี้
 - 4.1 ห้องเรียน
 - 4.2 ห้องปฏิบัติการทางภาษา
 - 4.3 ห้องเรียนซ่อมเสริมโดยเฉพาะ
 - 4.4 ห้องวิชาภาษาไทยของโรงเรียน
 - 4.5 ห้องสมุดของโรงเรียน
 - 4.6 มุมสงบบริเวณโรงเรียนที่มีบรรยากาศดี เช่น ใต้ต้นไม้
5. การกำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการสอนซ่อมเสริม ครูอาจเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม คือ
 - 5.1 สอนซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลการเรียน
 - 5.2 สอนซ่อมเสริมภายหลังการประเมินผลระหว่างเรียน
 - 5.3 สอนซ่อมเสริมครั้งละ 1 คาบ (50 นาที)
 - 5.4 สอนซ่อมเสริมตามคาบที่โรงเรียนจัดไว้ในเวลาเรียนตามปกติ
 - 5.5 สอนซ่อมเสริมในวันหยุดราชการหรือในวันปิดภาคเรียน
6. แหล่งความรู้และวัสดุอุปกรณ์ในการสอนซ่อมเสริม
 - 6.1 ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดวิชาภาษาไทย ห้องสมุดวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ห้องสมุดของหน่วยงานราชการหรือเอกชน
 - 6.2 วิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะวิชาหรือจากชุมชนใกล้เคียง
 - 6.3 แหล่งความรู้ในบริเวณใกล้เคียง เช่น โรงเรียน สถาบัน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

- 6.4 ศูนย์สารสนเทศศูนย์บริการของโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
7. งบประมาณในการจัดสอนซ่อมเสริม อาจอิงงบประมาณจาก
 - 7.1 งบประมาณของโรงเรียน
 - 7.2 ได้รับความช่วยเหลือจาก สมาคมศิษย์เก่า สมาคมครูและ ผู้ปกครอง ฯลฯ
 - 7.3 งบประมาณจากการจำหน่ายวารสาร บัตรอวยพร และ สินค้าต่าง ๆ
 - 7.4 งบประมาณจากการจัดทัศนศึกษา
 - 7.5 งบประมาณจากการจัดฉายภาพยนตร์ คนตรี หรือการแสดงของ นักเรียน

วิธีการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย

วิธีการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทยมีอยู่ด้วยกันหลายวิธี ครูอาจเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม ซึ่งมีดังนี้

1. ให้นักเรียนทบทวนความรู้ในแต่ละบทเรียน โดยทบทวนเมื่อเรียนจบเรื่องหรือจบเป็นตอน ๆ อย่างสม่ำเสมอ
2. ให้นักเรียนไปศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองตามเรื่องที่ครูกำหนดให้
3. ให้นักเรียนท่องบทร้อยกรองและร้อยแก้ว เพื่อฝึกฝนการออกเสียงคำยาก ฝึกการจับจังหวะและสัมผัส
4. ให้อ่านแบบฝึกหัดเพิ่มเติมจากนำไปหาจาก เช่น แบบฝึกการเขียน การย่อความ การสรุปความ หรืออาจเป็นแบบทดสอบย่อย ๆ และมีเฉลยไว้ให้นักเรียนได้ตรวจสอบความรู้ของตนเอง
5. ใช้คำถามแบบตะลอมเพื่อให้นักเรียนคิดใคร่ครวญตนเอง
6. ใช้บทเรียนสำเร็จรูป เพื่อสอนบทเรียนบางเรื่องซึ่งนักเรียนสามารถเรียนใคร่ครวญตนเอง และมีการทดสอบความรู้ไปทีละขั้น (มีเฉลยให้) จนจบบทเรียน

7. ใช้อุปกรณ์ช่วยพัฒนาการอ่านหนังสือ เช่น เทปบันทึกเสียง เพื่อให้
นักเรียนแก้ไขข้อบกพร่องใ้ถูกต้องและรวดเร็วขึ้น

8. ใ้ห้องปฏิบัติการทางภาษาฝึกออกเสียงที่ยังออกได้ไม่ชัดเจน ฝึกพูดให้
คล่อง เรียบเรียงข้อความใ้ได้อย่างเป็นระเบียบและพูด ใ้ได้อย่างมั่นใจ

9. จัดศูนย์ส่งเสริมการเรียนใ้โดยมีครูมาควบคุมใ้ให้บริการและความช่วยเหลือ
เมื่อนักเรียนมีปัญหาใ้เรื่องภาษาไทย

10. ใ้แบบฝึกทางภาษา เช่น ฝึกอ่านคำควบกล้ำ เสียง ร ล จากบทร้อย
กรอง หรือบทท่องจำใ้ถูกต้อง โดยต้องจัดใ้ฝึกการฝึกซ้ำ ๆ อย่างสม่ำเสมอ คราวละ
5-10 นาที

11. ใ้การเล่นเก้ม เช่น เก้มตัวสะกด เก้มต่อศัพท์ สำนวนไทย เก้มทาย
ปริศนา เก้มบทบาทสมมุติ เก้มจับคู่คำศัพท์ และความหมายที่สัมพันธ์กัน สร้างสถานการณ์
จำลอง และใ้ให้นักเรียนผลัดเปลี่ยนมีโอกาสนำเกมต่าง ๆ เพื่อฝึกความเชื่อมั่นและ
เป็นการเสริมกำลังใจใ้กับนักเรียนด้วย

12. ใ้ให้นักเรียนอ่านหนังสือแล้วสรุปเรื่องนำมาเล่าสู่กันฟัง

13. ใ้ให้นักเรียนสอนกันเอง โดยใ้ให้นักเรียนที่เรียนเก่งสอนนักเรียนที่เรียน
อ่อน และนักเรียนที่เรียนชั้นสูงกว่าสอนนักเรียนที่เรียนชั้นต่ำกว่า

14. จัดสอนพิเศษ แบบตัวต่อตัว หรือเป็นกลุ่มย่อย ๆ

กิจกรรมประกอบการสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย

การสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย ต้องฝึกทักษะทั้งสี่ด้านอันใ้แก่ ฟัง พูด
อ่าน และเขียน ผู้สอนอาจใ้กิจกรรมต่อไปนี้ ประกอบการฝึกใ้ในแต่ละทักษะใ้ได้ คือ

1. ทักษะการฟัง

1.1 ฟังครู หรือเพื่อนเล่าเรื่อง เช่น เล่านิทาน เล่าเรื่องซ้ำชั้น

1.2 ฟังข่าว บทความหรือสารคดีที่น่าสนใจ

1.3 ฟังการอ่านร้อยแก้วและทำนองเสนาะ หรือร้อยกรอง

1.4 ฟังโอวาท คำปราศรัย หรือพระธรรมเทศนา

- 1.5 ฟังรายงานของเพื่อนหรือกลุ่ม
- 1.6 ฟังการอภิปราย โต้ว่าที่ การตกลงสนธิ
- 1.7 ฟังเพลง คนตรี จากสื่อมวลชนชนิดต่าง ๆ
- 1.8 ฟังวิทยากรบรรยาย
- 1.9 ฟังรายการตอบปัญหาภาษาไทย หรือรายการภาษาไทยวันละคำ

2. ทักษะการพูด

- 2.1 พูดหน้าชั้น เช่น แนะนำตัว เล่าเรื่องจากประสบการณ์
- 2.2 ฟังอ่านข่าว บทความ จากหนังสือพิมพ์รายวัน วิทยุ หรือโทรทัศน์
- 2.3 วิเคราะห์ข่าว บทความ จากหนังสือพิมพ์รายวัน หรือวิทยุโทรทัศน์
- 2.4 แบ่งกลุ่มอภิปรายซักถาม อภิปรายเป็นคณะหรือกลุ่มย่อย
- 2.5 จัดกลุ่มบรรยาย โต้ว่าที่ ขอรว่าที่
- 2.6 สมมุติเหตุการณ์ขึ้นมา เป็นปัญหาแล้วให้ชี้แจงหรืออธิบายเหตุผล
- 2.7 ฟังพูดแสดงอารมณ์ต่าง ๆ หรือเจรจาตามบทตัวละครในบทเรียน
- 2.8 ฟังการสัมภาษณ์ เช่น สัมภาษณ์เพื่อนเรียนต่อ สัมภาษณ์บุคคล ตัวอย่าง
- 2.9 เล่นเกมปริศนา เช่น เล่นเสียงพูด และท่าทางของคนที่ยูจัก แล้วทายว่าเป็นใคร ทายปัญหาจากข้อความหรือโฆษณาจากสื่อมวลชนว่าเป็นสินค้าอะไร
- 2.10 ประเวทศุนทรพจน์ระหว่างชั้นหรือระหว่างโรงเรียน
- 2.11 แสดงละครวิทยุ หรือละครบนเวที
- 2.12 ฟังออกเสียง ร ด และควบกล้ำโดยให้นักเรียนฝึกพูดแล้วอัดเครื่องบันทึกเสียงให้นักเรียนได้สังเกตตนเอง
- 2.13 ฟังเป็นพิธีกร หรือโฆษก

3. ทักษะการอ่าน

- 3.1 ฟังอ่านในใจ แล้วจับใจความสำคัญ
- 3.2 อ่านออกเสียงทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรองและทำนองเสนาะ

- 3.3 อ่านแล้ววาดภาพจากจินตนาการ
 - 3.4 อ่านแล้วตั้งปัญหาหรือตอบคำถาม
 - 3.5 อ่านแล้วเลือกตอนที่น่าสนใจมาตั้งปัญหาหรืออภิปราย
 - 3.6 เล่าเรื่องย่อหรือแนะนำหนังสือที่อ่าน
 - 3.7 จัดหนังสือฉบับสมบูรณ์ที่ปรากฏในบทเรียนเพียงบางตอนมาแนะนำหรือให้ยืมอ่าน
 - 3.8 จัดหนังสือชนิดต่าง ๆ เป็นรางวัลให้แก่นักเรียนที่มีผลการเรียนวิชาภาษาไทยดีเกินหรือเล่นเกมชนะ
 - 3.9 รวบรวมสำนวนภาษาที่ไพเราะ หรือมีคติเตือนใจจากหนังสือที่ได้อ่านไว้ในสมุด หรือเขียนไวบนป้ายนิเทศ
 - 3.10 อ่านข่าวทางเครื่องกระจายเสียงในโรงเรียน
 - 3.11 แข่งขันประลองความเร็วในการอ่าน และจับใจความได้ถูกต้อง
 - 3.12 อ่านและค้นคว้าหาความรูจากห้องสมุด
 - 3.13 ประกวดการตั้งชื่อเรื่องให้อ่าน
 - 3.14 มีบริการแลกเปลี่ยนหนังสือกันอ่านระหว่างชั้น หรือระหว่างโรงเรียน
 - 3.15 ทำแบบฝึกหัดฝึกฝนการอ่านโดยมีการจับอัตราความเร็วในการอ่านแต่ละครั้ง
4. ทักษะการเขียน
- 4.1 ประกวดการแต่งบทร้อยกรองหรือร้อยแก้ว
 - 4.2 ประกวดการเขียนคำขวัญ โฆษณา หรือจดหมาย
 - 4.3 จัดทำหนังสือของโรงเรียน เช่น วารสารรายเดือน
 - 4.4 แต่งบทเพลง หรือบทละคร
 - 4.5 เชิญวิทยากรมาแนะนำการเขียนแนวต่าง ๆ เช่น การเขียนเรื่องสั้น ฯลฯ
 - 4.6 จัดแสดงผลงานที่ชนะการประกวดในโอกาสต่าง ๆ

4.7 เขียนบันทึกประจำวันแล้วสรุปผลค่านความประพฤติในรอบสัปดาห์
หรือรายเดือน

4.8 แข่งขันการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง

ขอควรคำนึงในการจัดสอนซ่อมเสริม

1. วิชาภาษาไทย เป็นวิชาที่ต้องจัดให้มีการสอนซ่อมเสริมเป็นอย่างยิ่ง เพราะตามหลักสูตร ทุกคนต้องสอบผ่านจึงจะจบหลักสูตร
2. ครูที่ว่างในคาบการสอนซ่อมเสริม โรงเรียนต้องแบ่งหน้าที่ในการช่วย ควบคุมนักเรียนส่วนใหญ่ที่ไม่ได้เรียนซ่อมเสริม เพื่อไม่ให้เสียการปกครอง และรักษา บรรยากาศในการเรียนควย โรงเรียนควรวางแผนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้นักเรียนส่วนใหญ่อยู่ควยความสงบ มีระเบียบในคาบเรียนนี้
3. ต้องมีการแจ้งล่วงหน้าก่อนการเรียนซ่อมเสริมให้นักเรียนที่จะเข้าเรียนทราบ เมื่อถึงเวลาเรียน นักเรียนจะได้เข้าห้องถูกต้องและทันเวลา
4. ควรมีครูผู้ประสานงาน คอยให้ความช่วยเหลือ ระหว่างนักเรียนและครูผู้สอนในแต่ละวิชา และยังทำหน้าที่ประสานงานระหว่างครูผู้สอนควยกันอีกควย
5. ควรมีแบบกรอกชื่อผู้เข้าเรียนซ่อมเสริม แจกผู้สอนแต่ละรายวิชา เพื่อใหญ่ประสานงาน ได้จัดเวลา ห้องเรียน และกำหนดครูผู้สอน รวมทั้งแจ้งใหญ่สอนทราบล่วงหน้า
6. โรงเรียนควรจัดประชุมแนะนำให้แก่กลุ่มครูผู้สอนซ่อมเสริม ในคานการแก้ปัญหา การพัฒนาประสิทธิภาพในการสอนและควรมีการติดตามผลการสอนตลอดเวลา

แบบกรอกรายชื่อผู้เข้าเรียนซ่อมเสริม

เลขที่	วิชา		วันที่เข้าเรียน		เวลา	ห้อง
	ชื่อ	สกุล	ชั้น	หมายเหตุ		

วิธีการจัดสอนซ่อมเสริม

แบบที่ 1 จัดสอนซ่อมเสริมในเวลาเรียนซึ่งทุกชั้นมีความการสอนซ่อมเสริมตรงกัน เหมาะกับโรงเรียนที่มีไม่เกิน 10 ห้องเรียน เพราะนักเรียนที่ไม่ได้เข้าเรียนจะเหลืออยู่ไม่มาก ครูสามารถควบคุมได้

ข้อดีของวิธีจัดแบบที่ 1

- 1.1 สามารถรวมนักเรียนที่มีปัญหาสอนรวมกันได้
- 1.2 ครูที่ว่างในช่วงเวลานั้นสามารถเข้าสอนในวิชาที่ตนเองถนัดได้
- 1.3 สามารถจัดสอนซ่อมเสริมได้ทุกวิชา และทุกสัปดาห์

แบบที่ 2 การจัดสอนซ่อมเสริมในเวลาเรียนที่ระดับชั้น เหมาะกับ
โรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีนักเรียนนับพันคนขึ้นไป

ข้อดีของวิธีจัดแบบที่ 2

- 2.1 จำนวนนักเรียนมีมากพอ สามารถใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนได้เต็มที่
- 2.2 สามารถควบคุมนักเรียนที่ไม่ได้เข้าเรียนได้อย่างสะดวก เนื่องจาก
นักเรียนมีตารางเรียนอยู่แล้ว

แบบที่ 3 การจัดสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียน ซึ่งควรจัดในกรณีต่อไปนี้
คือ

- 3.1 โรงเรียนมีห้องเรียนน้อย สถานที่ไม่เพียงพอในการจัดสอนตามคาบใน
ตาราง
- 3.2 โรงเรียนมีครูน้อย ครู 1 คน สอนหลายวิชา หรือหลายระดับ
- 3.3 นักเรียนมีปัญหาทางการเรียนหลายวิชา
- 3.4 วิชาเลือกมีปัญหาในการเรียนการสอนแล้วไม่สามารถจัดเรียนใน
เวลาตามปกติได้

เวลาที่ควรจัดตาม แบบที่ 3 คือ

1. เวลาเช้าก่อนเช้าแถว 7.00-8.30 น.
2. เวลาพักเที่ยง
3. เวลาเลิกเรียน
4. วันเสาร์ครึ่งวันหรือเต็มวัน
5. จัดสอนระหว่างปิดภาคเรียน

การประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทย

การประเมินผลการจัดสอนซ่อมเสริมทักษะภาษาไทยมีอยู่ด้วยกันหลายวิธี
ครูผู้สอนควรจะใช้ตามความเหมาะสมกับสภาพของนักเรียนและเนื้อหาในการสอน
แต่ละครั้ง วิธีการประเมินผลมีดังนี้

1. ให้ทำแบบทดสอบ โดยอาจแบ่งเป็นแบบทดสอบเฉพาะแต่ละทักษะ หรือ
รวมกัน

2. ตรวจสอบงานที่มอบหมายให้ทำ เช่น จากแบบฝึกหัด หรือจากรายงานการค้นคว้า
3. สัมภาษณ์หรือสังเกตนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือให้ตอบปากเปล่าในห้องเรียน
4. ทดสอบการออกเสียงภายหลังการฝึกฝนทุกครั้ง และให้คะแนน
5. ให้นักเรียนได้ประเมินผลตนเองโดยการทำกราฟแสดงความก้าวหน้าของตนเองจากคะแนนที่ได้รับจากการทดสอบเป็นระยะ ๆ
6. มีการอภิปรายผลการเรียนร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

ระยะเวลาที่ใช้ในการประเมินการเรียนซ่อมเสริม ครูอาจเลือกใช้เวลา

ดังนี้ คือ

1. ประเมินผลรวมเมื่อเรียนซ่อมเสริมเสร็จแล้ว
2. ประเมินผลระหว่างการเรียนซ่อมเสริม หรือประเมินผลทุกครั้งก่อนซ่อมเสริม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย